

Tinerii de azi, familia de maine!

Tinerii de azi, familia de mâine!

Omule este creat după imaginea lui Dumnezeu:

"Ăzi l-a creat Dumnezeu pe om după chipul SĂfu; după chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat ăi femeie i-a creat. Ăzi Dumnezeu i-a binecuvântat ăi a zis: creĂte ăi văf înmulĂi ăi umpleĂi pĂf mântul, supunându-l." (Fac.1, 27-28).

OMUL este persoanĂf, adicăf unitate de trup ăi suflet, pecare ăi inĂele se străfduiesc săf-l cunoascĂf sub toate aspecte biologice, psihologice, morale, sociale, culturale.

Aceastăf unitate dualĂf de trup ăi suflet constituie acea valoare sacrĂf, inestimabilĂf care e persoana umanĂf.

A fi om se învaĂf, nu auzind, nu văfzând, nu privind pasiv la ceilalĂi, dar se învaĂf acĂionând, repetând acĂiuni adecvate, săfnĂtoase, adicăf acte libere ăi responsabile, capabile săf te facĂf săf creĂti "în înĂelepciune, în vârstĂf ăi asemenea copilului Isus.

"A fi mare nu-i mirare, / A fi OM e lucru mare!" (Din înĂelepciunea popularĂf)

Persona umanĂf deĂine o perfecĂiune ăi o demnitate proprie doar omului.

- Este unicĂf ăi irepetabilĂf.

- Este conĂtientĂf.

- Este liberĂf.

- Este responsabil.

A trãfi în respect faĂf de această demnitate, de persoanĂf, înseamnă a-l urma pe

CRISTOS modelul nostru.

Dimensiuni ale demnitĂfii persoanei:

- Dimensiunea vieĂfii

- Dimensiunea raĂfionii, inteligenĂfei, gândirii, discernĂfmântului, libertĂfii

- Dimensiunea psihologicĂf: emoĂfii, sentimente, impulsuri, iubire

- Dimensiunea corporalĂf: sexualitatea Ăfi fertilitatea

- Dimensiunea moral - religioasĂf

- Dimensiunea social - culturalĂf

Dimensiunea vieĂfii

PreĂfueĂte viaĂfa - darul lui Dumnezeu!, viaĂfa proprie, viaĂfa celorlaĂfi, capacitatea de a colabora la planul lui Dumnezeu, de a transmite mai departe viaĂfa.

Dumnezeu este stĂfpânul vieĂfii!

"Viața umană este sacră, pentru că, încă de la originea sa, cere acțiunea creatoare a lui Dumnezeu și rămâne pen-
totdeauna într-o relație specială cu Creatorul, scopul său unic. Numai Dumnezeu este Domnul vieții de la început până la
sfârșitul ei."(Donum vitae, 5)

Actele contra vieții sunt: avortul, omociderea, sinuciderea, eutanasia, contracepția, drogurile, alcoolul, diagnoza
prenatală, clonarea, fecundarea în vitro, terorismul, tortura, scandalul

Dimensiunea rațiunii, inteligenței, gândirii, discernământului, libertății

Omul este dotat cu darul rațiunii, inteligenței, gândirii, voinței, darul discernământului, al cunoașterii binelui și răului,
libertății.

Libertatea...este o noțiune în legătură cu care domnește cea mai mare confuzie, atât printre adolescenți cât și printre
adulți. În numele libertății bărbatul și femeii nu iau prea în serios fidelitatea, tinerii aleg concubinajul sau
căsătoria de probă, copiii nu le mai pasă de părinții lor vârstnici, în mass-media sunt ridicate la rang de normalitate
concubinajul, prostituția, pornografia, homosexualitatea.... Se trăiește după bunul plac al simțurilor... Aceasta e
libertatea care se închină azi lumea. Ea duce direct în jungla în care domnește tirania celui mai tare, a celui viclean, a
celui rău...aceasta înseamnă de fapt libertinaj!

Libertate și responsabilitate: "Omul este rațional, și prin aceasta asemănător lui Dumnezeu, creat liber și stăpân pe
sale".(Sf. Irineu)

Libertatea îl face pe om răspunzător de faptele sale. Adevărata libertate e pusă în slujba adevărului, binelui, dreptății.
Adevărul va face liberi! (Ioan 8, 32)

Dimensiunea psihologică cuprinde:

- emoții, sentimente

- impulsuri, pasiuni

- conștiință

- mai presus de toate: IUBIREA.

Darul iubirii: "Iubirea este descoperire. / Iubirea este risc. / Iubirea este alegere. / Iubirea este proiect. / Iubirea este adevăr. / Iubirea este demnitate. / Iubirea este integritate. / Iubirea este cunoaștere. / Iubirea este suferință".

Libertate și iubire. "Iubește și fă ce vrei!" (Sf. Augustin)

Libertatea este plină de sens numai într-un climat de iubire; căci în viața noastră, pe primul loc nu este libertatea, ci iubirea. Iubirea te face liber, pentru bine, pentru frumos, pentru bucuria de a trăi pentru cel de lângă tine. "Dacă dragoste nu am, nimic nu sunt!" Omul pentru a se realiza pe sine însuși trebuie să se nască și să crească în rațiune și libertate, putea apoi să trăiască în dragoste.

E singurul mod pentru a ajunge la scopul său ultim și pentru a-și găsi fericirea.

Dimensiunea corporală: sexualitatea și fertilitatea

"Sau nu vățiți corpul vostru este templul Spiritului Sfânt, care este în voi pe care îl aveți de la Dumnezeu, și că v sunteți ai voștri?" (1C 6,19)

Corpul vostru nu este "temniță" sau "mormânt", ci este templu sfânt. Cu el putem deveni autentici sau anonimi, este instrumentul existenței voastre. Persoana umană intră în spațiu și timp, se exprimă și se manifestă prin mijlocirea corpului.

Deci corpul nu este o parte din om, ci expresia și prezența omului întreg.

Omul este trup însuflit sau suflet întrupat, trup și suflet - nici unul nu poate duce o existență de sine stăpână. Trupul nostru este o valoare pe care Dumnezeu a pus-o la dispoziția omului, care este făcut după imaginea lui Cristos. În trupul nostru El ne aduce mântuirea, de aceea deja îi aparține lui Cristos, cu trupul nostru vom învia și vom da cont ce ceea ce am făcut cu el. Trupul este Templul Duhului Sfânt.

Ambientul în care trăim, ziarele, filmele exaltă în bărbat și femeie numai aspectul fizic exterior: frumusețea, silueta, farmecul. Vă place să fiți considerați numai din acest punct de vedere sau îl vedeți pe celălalt numai așa? Mulți abuzează de corpul lor și consideră aceasta necesar, fără să se gândească la urmările care pot interveni asupra corpului în timp, sau asupra copiilor lor. Azi "....trupul nu mai este perceput ca o realitate specific personală, semn și loc al relației cu celălalt, cu Dumnezeu și cu lumea.

El este redus la pura materialitate: este numai un complex de organe, funcțiuni și energii care pot fi folosite după criteriul plăcerii și eficienței."(EV, 23).

Când ne gândim la corpul nostru trebuie să avem în vedere atât aspectul fizic exterior cât și cel interior, cu toate organele și funcțiunile lor, dar și ritmul de creștere, pubertatea, maturitatea, atitudinile, eficiența intelectuală, abilitățile noastre.

aceea văf propun săf ne privim cu alĂei ochi, săf ne stimĂfm mai mult, considerând corpul nostru Ăyi al celorlalĂei ca unicul „mecanism" minunat al creaĂei, în care Dumnezeu a imprimat „imaginea Sa".

În corpul nostru Dumnezeu a înscris sexualitatea. DupĂf ce a creat omul "Dumnezeu s-a uitat la tot ce făfcuse; Ăyi iatĂf cĂf e foarte bune!"(Geneza 1,31)

SĂf vezi sexualitatea prin lumina ochilor lui Dumnezeu înseamnăf săf o priveĂyi în faĂĂf, aĂya cum este ea cu adevĂfrat, abordare deformeazăf realitatea. SĂf spui adevĂfrul despre sexualitate înseamnăf săf o redai iubirii din care s-a nĂfscut: Dumnezeu.

"... Sexualitatea este o componentĂf fundamentalĂf a personalitĂfĂei, un mod al săfu de a fi, de a se manifesta, de a comunica cu ceilalĂei, de a simĂei, de a exprima Ăyi de a trăfi dragostea umanĂf."(CongregaĂeia pentru EducaĂie catolicĂf "OrientĂfri asupra iubirii umane")

Sexualitatea umanĂf reprezintăf, exprimĂf Ăyi realizeazăf misterul persoanei, deci nu poate fi redusĂf la impulsuri genitale, ci mai puĂin la organele genitale Ăyi actul sexual. Sexualitatea este ca un sigiliu, o marcă care dĂf formĂf Ăyi caracteristici persoanei. Sexualitatea - condiĂie fundamentalĂf în care fiecare persoanĂf trebuie săf traiascăf viaĂa sa iar ea influenteazăf toate manifestĂf rile vieĂii personale, deci este de importanĂĂf majorĂf ca fiecare persoanĂf săf se accepte Ăyi săf fie ac cu tipul de sexualitate primit de la Dumnezeu Ăyi naturĂf, conĂytient fiind cĂf acest tip de sexualitate nu are urmĂfri asupra demnitĂfĂei persoanei.

Sexualitatea umanĂf : dar Ăyi responsabilitate, deci trebuie săf fie integratĂf în celelalte dimensiuni ale persoanei umane, Ăyi integratĂf în iubire. Ea cuprinde urmĂf toarele componente:

- Componenta biologicĂf (anatomo-fiziologicĂf)

- Componenta psihologicĂf

- Componenta dialogului

- Componenta conjugalĂf

Componenta biologicĂf (anatomo-fiziologicĂf)

Sexul unei persoane este determinat încăf de la concepere, prin spermatozoidul care fecundeazăf ovulul, care poate fi de tip masculin sau feminin. ConstituĂia cromozomicĂf a celulelor sexuale este pentru ovul - celula femininĂf: 22A + XX, spermatozoid - celula masculinĂf: 22A+XY, prin unirea celor douĂf celule se obĂine ovulul fecundat care are deja diferenĂele sexuale, iar formula care defineĂyte sexul masculin este de forma: 44A+XY sau feminin de forma: 44A+XX.

DiferenĂierea caracterelor sexuale externe se face începând din viaĂa intrauterinĂf, ziua 45-a. Începând cu pubertatea hormonii sexuali sunt produĂyi din abundenĂĂf Ăyi aceaĂytia accentueazăf diferenĂierea sexualĂf. Testiculele produc spermatozoizii Ăyi hormonii sexuali masculini, în deosebi, testosteronul în procesul de spermatogenezĂf. Ovariele produc ovule în procesul ovulaĂiei Ăyi hormoni sexuali feminini, în deosebi, estrogenul Ăyi progesteronul.

Organele genitale masculine sunt: testiculele, scrotul, epididim, canalul deferent, canalul ejaculator, uretra, prostata, glandele seminale, glandele lui Cooper, penisul.

Organele genitale feminine sunt: ovarele, trompele uterine, uterul format din corpul uterului Ăyi colul uterin cu canalul cervical, vaginul, organele genitale externe sau vulva, (formatĂf din labiile mari, labiile mici Ăyi clitorisul).

Aceste organe sexuale funcționează sub influența sistemului nervos central și anume hipotamusul și a glandelor endocrine, mai ales hipofiza, într-un circuit neuro-hormonal.

Semnificațiile componente biologice sunt: procrearea și plăcerea.

- Aspectul procreativ trebuie să fie integrat la alte nivele (iubire conjugală, afectivitate, gingăvie, responsabilitate, etc)

- Aspectul plăcerii. Folosirea sexualității, adică actul sexual este însoțit de plăcere. Aceasta este adesea înțeleasă ca specie de "capcană" pe care Dumnezeu a întins-o oamenilor pentru ca să-și îndeplinească datoria de procreare sau că actul sexual ar avea nevoie de "scuze" - adică "scopul procreativ" pentru a-l face onest. Reducând sexualitatea la instrument de plăcere comportamentul sexual este degradat, cade în banalitate, în exagerare și absurd. Actul sexual nu este o necesitate pe care o cere organismul și sărăcit de care nu se poate trăi.

"Dacă sexualitatea umană ar fi avut drept scop numai obținerea plăcerii, nu ne-am putea explica de ce femeia este dotată cu un mecanism atât de complex ca uterul, care se reînnoiește continuu și se pregătește la fel cum pământul așteaptă sămânța. Sau, "care pune masa în așteptarea unui invitat" și atunci când invitatul nu vine, endometrul este expulzat, devenind superfluu. Tot așa ar fi greu să explicăm de ce bărbatul este prevăzută cu organe sexuale secundare (prostata și veziculele seminale), destinate în exclusivitate elaborării de "carburant" și adaptării mediului de care gametul masculin are nevoie ca să poată fecunda ovulul. Este evident că toate aceste organe și funcții nu ar avea nici o rațiune de a exista dacă ar fi fost doar surse ale plăcerii" (prof. Montserrat Baneras, coord. al grupului medical de cercetare a CNF din Barcelona).

Componenta psihologică

Comportamentul sexual uman este dirijat de sistemul nervos central, iar nu de hormoni, deci poate fi modelat.

Comportamentul sexual se află într-un proces psihic evolutiv care cuprinde întreaga viață (de la copilărie: sexualitatea infantilă la maturitate: sexualitatea matură care se caracterizează prin echilibrul global al persoanei, care stabilește ușor relații, cu o atitudine deschisă spre alții, dar și cu posibilitatea de a fi singur, sărăcit a avea greutate, iar cu ajutorul lui Dumnezeu de a controla propriul instinct sexual așa cum voiește. Poate fi trăit la diferite nivele: logodnă, căsătorie, virginitate consacrată).

Pe plan psihic bărbatul și femeia trăiesc și exprimă sexualitatea lor diferit și datorită anatomiei și fiziologiei lor diferite.

Anatomia și fiziologia diferită a bărbatului și femeii are repercursiuni pe plan psihic, astfel că, funcția sexuală primară a bărbat este scurtă și trecătoare, iar la femeie este lentă și de durată. Raportul sexual fecund la femeie este începutul unei serii lungi de fenomene complexe : sarcina, nașterea și alăptarea. Continuența periodică este mai ușoară pentru femeie decât pentru bărbat. Armonia conjugală se bazează pe acceptarea acestor diferențe și, va fi mai ales bărbatul acela, care trebuie să țină cont de comportamentul sexual deosebit al femeii.

Instinctul sexual, în lumea animală este o formă de comportament obligatoriu necesar pentru conservarea indivizilor și a speciei. La om psihologia folosește termenul de pulsivitate. Pulsivitatea sexuală este un fel de energie psihică, mai puțin rigidă decât instinctul, apare ca o atracție fizică, ca o dorință, ca o tensiune fizică și psihică care cere o ieșire în plăcerii sexuale. Dar în fața acestei pulsivități stau limitele de nedepășit ale realității sociale și deci sunt supuse unei educații din partea realității care presupune o reprimare, o canalizare, o sublimare a acestei energii în vederea construirii civilizației, care devine astfel : muncă, inteligență creativă, solidaritate socială, activitate culturală și artistică.

De aceea sexualitatea este mai mult decât o pulsivitate, se deschide spre relație, se transformă în conduită, dobândește un limbaj, devine o forță constructivă a persoanei, ea trebuie integrată și maturizată.

Componenta dialogului

"Fiecare dialog, fiecare raport uman este asociat sexualității. Fiecare dialog uman este sexual." (A. Alstuns)

Atracția sexelor se naște ca o forță biologică a ființei umane, iar când această chemare devine "voce umană" atinge straturile superioare ale omului, atracția se schimbă în "întâlnire" interpersonală.

Fazele întâlnirii interpersonale dintre sexe:

- Descoperirea sexului opus
- Descoperirea unui "tu" personal, care cuprinde:
- Deschidere spre cunoașterea sexului opus
- Deschidere spre dialog personal (caracter progresiv în realizarea întâlnirii și în desfășurare, eliminarea egoismului)
- Îndrăgostirea, logodna, căsătoria, când întâlnirea este cea mai profundă.

Descoperirea sexului opus aparține perioadei adolescenței. Această descoperire are loc la nivel emotiv, adolescentul atribuie sexului opus o încălțtură afectivă și o semnificație diferită de cea pe care o posedă pentru el până atunci.

Descoperirea unui « tu » personal aparține perioadei adolescenței și tinereții în următoarele faze : atracția intensă și obscură spre sexul opus în general; atracția spre o persoană de sex opus idealizată; atracția trecătoare spre o persoană de sex opus concretă și reală; atracția spre acea persoană, văzută la nivel raportului interpersonal.

Îndrăgostirea și logodna, care culminează în căsătorie.

Descoperirea lui « tu » ca interlocutor cuprinde:

a) Deschiderea spre cunoașterea sexului opus;

Cunoașterea adecvată a propriului sex și a sexului opus pentru adolescenți și tineri este un lucru necesar, printr-o educație corectă, care presupune a cunoaște, a aprecia, a valoriza, a respecta pentru a putea iubi mai mult. Altfel pot apărea erori dacă tinerii apelează la pornografie - care duce la o deformare a cunoașterii sexului opus, la răfutatea în cuvinte, gesturi și priviri, la imaginație individuală - fantezii care deformează realitatea.

b) Deschiderea spre dialog personal;

Acest dialog trebuie să respecte unele reguli specifice:

- caracterul progresiv și eliminarea egoismului.
- Caracterul progresiv este condiția indispensabilă pentru integrarea și maturitatea sexuală (a se cunoaște pas cu pas, și nu săfri peste etape) atât în realizarea întâlnirilor (întâlnire de grup, perechi în cadrul grupului, iar apoi perechea singură în societate) cât și în desfășurarea la nivel sexual (iubire romantică, iubire spirituală, desfășurare fizică - în căsătorie). Trebuie să maturitatea biologică (genitală) se realizeze mai repede decât cea psiho-sexuală și afectivă, deci adolescentul este ca să dea naștere unei noi vieți înainte de a și iubi! El trebuie să fie conștient că deși există iubire nu poate exista sexualitate fără iubire.

- Eliminarea egoismului. Întâlnirea, dialogul presupune atât dăruirea cât și acceptarea, exclusiv fiind orice formă de egoism. Egoismul apare și este stimulat de dorința unei plăceri nestăvillite. Lipsa de control, dorința de plăcere și egoismul sunt trei piloni pe care se bazează raporturile dintre băieți și fete falimentare.

Componenta conjugală

"Prin structura sa intimă, actul conjugal, în același timp în care îi unește în mod profund pe soți, îi face apăi pentru generarea de noi vieți, după legi înscrise în însăși ființa bărbatului și a femeii. Numai menținând cele două scopuri și procrearea, actul conjugal păstrează sensul de iubire reciprocă și veritabilă și orânduirea sa spre înalta vocatione a paternitate."

În căsnicie, sexualitatea este o parte importantă și se manifestă în toată plinătatea ei.

Relația conjugală este expresia autentică a iubirii soților care favorizează și conduce la deplină unitate a lor și în acest timp realizează condițiile ca Dumnezeu să creeze viața.

În sensul iubirii, care presupune, respect și libertate, actul conjugal nu poate fi impus și suportat, nu poate fi redus la un simplu joc fizic, de aceea în anumite perioade, din motive fizice, psihice și spirituale, se pune și problema continenței sexuale, a abținerii de la relația sexuală.

Apariția problemelor în domeniul sexualității poate fi cauza sau efectul altor probleme. O relație de armonie este o prelungire firească a unei conviețuirii fericite și arată gradul de încredere și sinceritate cu care soții își vorbesc.

Prin trăirea relației conjugale deschise spre unitate și procreare, soții vor realiza propria familie cât și familia umană, și transmite, din generație în generație, chipul lui Dumnezeu.

Soții, pentru a îmbrăși cu seriozitate o procreare responsabilă, în alegerea liberă și conștientă, conform propriilor exigențe, pot avea o atitudine generoasă în fața vieții, deschizându-se spre formarea unei familii numeroase, sau o atitudine ponderată, cu amânarea pentru o perioadă determinată sau nedeterminată a unei nașteri, dacă există motive serioase pentru aceasta. De aceea, soții trebuie să cunoască și să folosească metodele naturale de reglementare a nașterilor care respectă semnificația actului conjugal de unire și procreare, care se bazează pe cunoașterea fertilității feminine și presupun abținerea periodică de la relația conjugală, excluse fiind apelarea la contracepție și avort.

Fertilitatea este un dar și o responsabilitate, este "înscrisă" în corporalitate și sexualitate, deci "înscrisă" în persoană. Dacă care semnă cu Dumnezeu, devenim "co-autori" ai vieții. Dar, prin care iubirea și viața se prelungesc într-un al treilea și se eternizează. Ca floarea în fructul ei.

Fertilitatea corpului bărbatului este continuă, durează până la o vârstă avansată, producerea spermatozoizilor se realizează în timp, puțin câte puțin.

Fertilitatea corpului femeie este ciclică (femeia este fertilă doar o perioadă din ciclu), durează numai un anumit număr de ani (până la menopauză, în jurul vârstei de 45-50 ani), femeia posedă, chiar de la început și pentru totdeauna toate ovulele la fiecare ciclu se maturizează un ovul. Deci, fertilitatea cuplului conjugal este dată de fertilitatea femeii, și reprezintă posibilitatea de a apare o sarcină, drept consecință a unui raport sexual și ca sarcina odată instalată, să poată fi purtată la capăt.

Condițiile esențiale pentru a exista fertilitatea sunt:

- prezența spermatozoizilor sănătoși și vitali, în număr suficient;

- prezența unui ovul sănătos;
- cãfi genitale feminine permeabile;
- cavitatea uterinãf potrivitãf pentru implantarea embrionului;
- prezența mucusului cervical favorabil care sãf permitãf trecerea Åyi supravieÅuirea spermatozoidilor în cãfile genitale feminine - acest mucus reprezintãf un factor Åyi un indicator de fertilitate.

Din moment ce Dumnezeu a înscris în corpul femeii modalitatea de a cunoaÅte ritmul fertilitãÅii feminine, iar această cunoaÅtere favorizeazãf respectul reciproc al soÅilor Åyi o relaÅie de cuplu plinãf de tandreÅe, este pasionant sãf descoperim ritmul fertilitãÅii feminine.

Fecundarea sau conceperea reprezintãf unirea celulelor germinative ovulului Åyi spermatozoidul.

AÅya începe o nouãf istorie, o nouãf viaÅãf. O nouãf persoanãf se plaseazãf pe orbita eternitãfÅii! O persoanãf care e irepetabilãf, care posedãf toate calitãfÅile unei persoanei încãf de la concepere! ÎÅei dai seama de marea responsabilitate?

În Austria, la sfârÅitul secolului trecut, s-au nãfscut 3 gemeni. Bãfiatul frumos, inteligent. Fata - „mongoloidãf". 30 ani mai târziu, când mama a paralizat, fata a îngrijit-o timp de 5 ani cu un devotament extraordinar în timp ce bãfiatul Åyi-a continuat cariera strălucitãf. Nu se mai Åytie numele fetei. Dar numele bãfiatului l-au auzit cu toÅii: Adolf Hitler. Astãfzi, fãf îndoialãf fetiÅea ar fi fost eliminatãf... Are sens Åyi o viaÅa care se naÅte cu un handicap sau dezabilitate Åyi rãfmãne o pãcu aceeaÅi demnitate ca Åyi o persoana sãfnãftoasãf.

Dar sãf trecem de la fertilitatea corpului la fecunditatea inimii. Trebuie Åytiut cãf toÅi oamenii sunt chemaÅi sãf dea viaÅãf. Sunt soÅei care nu primesc darul fertilitãÅii, ei pot adopta copii sau pot sãf se dedice activitãfÅilor caritative. Persoanele consacrate sunt chemate sãf dea viaÅãf spiritualãf, sãf genereze fii pentru viaÅa eternãf.

Toate darurile primite trebuie folosite Åyi integrate în planul de mântuire a omului. Când darul primit nu este tratat cu responsabilitate rãfneÅti persoana care dãfruieÅte Åyi iubirea cu care ea a fost dãfruitãf, adicãf iubirea lui Dumnezeu.

Virtutea castitãfÅii

"Nu urma poftele tale; Åzi de la poftele tale întoarce-te de vei da sufletului tãfu plãfcerea poftei, te va face pe tine bucurie vrãfjmaÅilor tãfi. Nu te bucura de o viaÅãf de plãfceri, consecinÅea sa este o dublãf sãfrafcie." (Cartea ÎnÅelepciunii 1)

Castitatea reprezintãf obiÅnuinÅea de a dirija activitatea facultãfÅii generative conform raÅiunii Åyi credinÅei sau obiÅn de a controla apetitul sexual (dorinÅele) conform celor douãf principii. Virtuoz este omul care sãfvãrÅeÅte întotdeauna bine Åyi nu doar ocazional.

Principiul raÅiunii - legea naturalãf cum a voit-o Dumnezeu Åyi cum se aratãf ea în firea lucrurilor

Principiul credinÅei - voinÅea lui Dumnezeu arãftatãf în revelaÅie (descoperire divinãf) Åyi pe care ne-o învããf Biserica

Castitatea este virtutea care dezvoltãf maturitatea autenticãf a persoanei Åyi o face capabilãf de a respecta Åyi promova "semnificaÅia matrimonialãf" a trupului. Omul trebuie sãf respecte sensul, finalitatea naturii Åyi legile stabilite de Creator. Se impune respect faÅãf de viaÅãf, faÅãf de propriul trup Åyi de legile biologice voite de Dumnezeu. Castitatea cere abster

de la actele sexuale care at rn f de propria voin  f. "Trupul nu este pentru desf u, este pentru a ne  mplini".

Persoana cast f are:

- un sim   deosebit al st f p nirii de sine;
-  ncredere care-i permite s f priveasc f lumea drept  n fa  f;
- minte limpede;
- impune respect celorla  i   i  n rela  ie cu ei are ceva nedefinit ce o  nal  f.

P fcatul  mpotriva castit f  ii const f  n a separa sexualitatea de iubire;  n a declan  a iubirea la nivel de impuls,  n lips f de respect fa  f de propria persoan f   i de persoana celuilalt (desfr nare, adulter, acte sexuale  ntre persoane de acela  i sex). Acestea sunt:

Acte venerice: acte   i senza  ii  n direct f leg ftur f cu organul sexual.

Acte direct venerice: efectul lor imediat este de a stimula   i satisface pasiunea veneric f (raportul sexual, s f frut fri   i  mbr f  i   f ri pasionate, intime, acte  mpotriva naturii).

Acte indirect venerice: acte ce pot fi ocazie de tulbur fri sexuale (citirea, vizionarea de materiale pornografice).

Principii morale practice:

1. Orice ac  iune direct veneric f e contrar f legii lui Dumnezeu   i e p fcat grav de necur f  ie.
2. E p fcat grav  mpotriva castit f  ii orice ac  iune  mplinit f cu g ndul de a excita sau a  ntre  ine pl fceri sexuale.
3. E p fcat de moarte a se expune de bun f voie   i con  tient primejdiei apropiate de a s f v r  i o fapt f direct veneric f, consim  i pl fcerii venerice.
4. Este p fcat u  or, dar totu  i p fcat, s f v r  irea unei ac  iuni indirect venerice f f r f motive propor  ionate.
5. Faptele care ar putea provoca excit fri sexuale nu sunt p fc ftoase atunci c nd exist f un motiv drept   i  ntemeiat pentru  ncepe sau a le continua (control medical intim, studiu pentru examen, necesitatea unei distrac  ii sau recreeri normale).

Se poate p fstra castitatea? Fiecare s f cread f   i s f se  ncread f c f se poate p fstra continen  a moral f p n f la deoarece o cere Dumnezeu, care cunoa  te firea uman f,  i cunoa  te instinctele   i dorin  ele, dar cunoa  te   i voin  a omului. Drumul castit f  ii nu este nici utopie, nici naivitate, nici t f g f duire a vie  ii ci este f f ga  ul, drumul r nduirii s f n f vitale  n noi, a puterii tainice   i creatoare a sexului.

Ce ne ajut f s f p fstr fm castitatea?

1. Ajutoare naturale

- Înnobilarea vieții sentimentale

- Antrenarea sbrăf a trupului

- Permanenta ocupație

- Antrenarea voinței

2. Ajutoare supranaturale

- Credința

- Harul: rugăciune și sacramente

Nu putem singuri, ci numai cu ajutorul lui Dumnezeu. Sf. Augustin spunea: "O Doamne, Dragostea mea, aprinde-mă! Tu ne poruncești înfrânare; dă-mi ceea ce poruncești și poruncește-mi ceea ce vrei".

Există și alegerea vocației la castitate pentru toată viața. A îndeplini porunca și a ne face datoria este un lucru bun și desăvârșit - a-l urma pe Cristos și a ne sili să-l imităm în măsura în care ne permit darurile naturale și harurile lui Dumnezeu este o desăvârșire mult mai înaltă.

Idealul creștin, dar nu obligatoriu al castității, constă în a-l urma pe Cristos până la totală dăruire iubirii de Dumnezeu și oameni, renunțând la bucuriile și privilegiile pe care le oferă căsătoria.

Cadoul de nuntă pentru viitorul soț este castitatea. Maica Tereza de Calcutta spunea: "Cel mai mare dar - mult mai de preț decât banii sau dota - pe care vi-l puteți face unul celuilalt este o inimă curată, un trup virgin. Este atât de frumos! Dacă vă pierdeți castitatea, răful începe să vă facă loc în viața voastră. O inimă curată este o inimă fericită, o

Viața și iubirea se primesc reciproc, se transmit, se împlinesc și devin

eternitate în familie, prin familie. Familia este leagănul iubirii și al vieții, laboratorul artizanal al dragostei, celula de bază a societății.

Familia este "...comunitate intimă de viață și iubire".(FC)

Pe când familia astăzi este agresată, săpată, dinamitată în mod sistematic, și înțepinată, social.

De aceea pentru a constitui mâine o familie fericită și puternică, o familie care să aibă forța de a sta în fața furtunilor, necesar să cunoaștem aceste valori, să medităm asupra lor. Este scara de valori pe care familia trebuie să o primească, o lase moștenire copiilor, tinerilor. Este cea mai de preț avere pe care tinerii o pot primi: familia întemeiată pe IUBIRE.

Bibliografie:

1. Prof. Pr. CHINEZ, Isidor - Curs "Etică sexuală", Institutul Teologic Romano-Catolic, Iași.

2. Daniel Ange - Trupul tău este făcut pentru viață, Ed. Sapienia, Iași, 2006.